

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 30 qershor 2014
Nr. ref.: RK656/14

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin Nr. KI216/13

Parashtrues

Agron Vula

Kërkesë për vlerësimin e kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, Rev. nr. 22/2011, të 3 qershorit 2013, me kërkesën për masë të përkohshme

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Parashtruesi i kërkesës është z. Agron Vula, nga Gjakova, i përfaqësuar nga avokati z. Teki Bokshi, nga Gjakova.

Vendimi i kontestuar

2. Vendimi i kontestuar është Aktgjykimi i Gjykatës Supreme, Rev. nr. 22/2011, i 3 qershorit 2013, të cilin parashtruesi i kërkesës e ka pranuar më 27 gusht 2013.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, me të cilin u refuzua si i pabazuar revizioni i parashtruesit të kërkesës dhe me të cilin aktgjykimet e gjykatave të instancës më të ulët, të cilat e kishin refuzuar padinë e parashtruesit për kompensim të dëmit, çmohen si të bazuara në ligj dhe si të tilla mbestin në fuqi.

Baza juridike

4. Neni 113.7 i Kushtetutës, neni 47 i Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121, dhe rregulli 56 i Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës.

Procedura në Gjykatë

5. Parashtruesi i kërkesës në tetor të vitit 2009, kishte parashtruar kërkesën e parë në Gjykatë me të njëjtat argumente dhe fakte, dhe Gjykata me Aktvendimin KI57/09, të 17 gushtit 2011, këtë kërkesë e kishte shpallur të papranueshme për shkak se ishte e parakohshme duke konstatuar se çështja për të cilën është parashtruar kërkesa ishte akoma në procedurë para gjykatave të rregullta
6. Më 22 nëntor 2013, parashtruesi e dorëzoi kërkesën e dytë në Gjykatë.
7. Më 3 dhjetor 2013, me Vendimin GJR. KI216/13, Kryetari i Gjykatës caktoi gjyqtarin Kadri Kryeziu gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues të përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Almiro Rodrigues dhe Ivan Čukalović.
8. Më 11 dhjetor 2013, Gjykata Kushtetuese kishte njoftuar parashtruesin e kërkesës, Gjykatën Supreme dhe Komunën e Gjakovës për regjistrimin e kërkesës.
9. Më 26 dhjetor 2013, Gjykata ka pranuar përgjigje me shkrim nga Komuna e Gjakovës me të cilën janë bashkëngjitur edhe Aktgjykimi i Gjykatës së Qarkut në Pejë, Ac. nr. 151/10, si dhe Aktgjykimi i Gjykatës Supreme për revizion, Rev. 22/2011.
10. Më 8 janar 2014, Gjykata ka pranuar një "sqarim me shkrim" nga parashtruesi, lidhur me kërkesën e tij ku ka përsëritur argumentet tashmë të theksuara në kërkesën e tij duke ia shtuar edhe disa kopje të artikujve të botuara në gazetën "Koha ditore", që kanë të bëjnë me vendimet e Gjykatës Kushtetuese lidhur me zbatimin e vendimeve të KPMK-së.

11. Më 23 janar 2014, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe paraqiti Gjykatës rekomandimin për papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

Sa i përket procedurës kontestimore

12. Parashtruesi i kërkesës, Agron Vula, kishte statusin e shërbyesit civil në Komunën e Gjakovës, dhe mbante pozitën e shefit të preventivës dhe hulumtimit të zjarrit në njësinë profesionale të zjarrfikësve, e cila ishte pjesë e Komunës.
13. Më 19 gusht 2003, me Aktvendimin 12 Nr. 01-139, të nxjerrë nga kryeshefi ekzekutiv i Komunës, ai ishte suspenduar me pagesë nga detyra deri në përfundimin procedurës për konstatimin e përgjegjësisë, apo papërgjegjësisë disiplinore që do të hapej ndaj tij.
14. Sipas shkresave nga lënda, kjo procedurë disiplinore nuk është zhvilluar asnjëherë dhe i pakënaqur me këtë aktvendim, parashtruesi i kërkesës ka filluar procedurën kontestimore në gjykatat e rregullta, e cila ka kaluar nëpër dy faza kyçe.
15. Faza e parë e procedurës kontestimore kishte filluar në Gjykatën Komunale në Gjakovë, dhe ka përfunduar me Aktgjykimin Rev. nr 10/2006, të 25 tetorit 2006, dhe këto vendime gjyqësore parashtruesi i kërkesës nuk i ka bashkëngjitur në kërkesë.
16. Më 7 prill 2009, Gjykata e Qarkut në Pejë ka nxjerrë Aktvendimin C. nr. 121/09, me të cilin ka lejuar përsëritjen e procedurës të përfunduar në mënyrë të plotfuqishme në bazë të Aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut në Pejë, Ac. nr. 113/05, të 29 shtatorit 2005.
17. Sipas arsytimit të këtij aktvendimi, element bazë për lejimin e përsëritjes së procedurës është vendimi i Këshillit të Pavarur Mbikëqyrës të Kosovës, i cili ka vendosur për të njëjtën çështje juridike dhe ky fakt i ri duhet të merret parasysh.
18. Më 23 shtator 2009, Gjykata Komunale në Gjakovë ka nxjerrë Aktgjykimin C. nr. 555/07, me të cilin e ka detyruar Komunën e Gjakovës që parashtruesit të kërkesës t'ia paguajë në emër të kompensimit 1/2 e të ardhurave personale në shumën që ai i kishte realizuar sa ka qenë në marrëdhënie pune të rregullt te punëdhënësi, për periudhën 1 shtator 2003 deri më 30 tetor 2004, ndërsa shumën e plotë të të ardhurave personale prej 242.66 €, derisa të ekzistojnë kushtet ligjore.
19. Më 22 tetor 2010, Gjykata e Qarkut në Pejë nxori Aktgjykimin Ac. nr. 151/10, me të cilin ndryshoi Aktgjykimin e Gjykatës Komunale në Gjakovë, C. nr. 555/07, dhe çështjen juridike e gjykoi në atë mënyrë që e refuzoi si të pabazuar kërkesëpadinë e parashtruesit të kërkesës.

20. Më 3 qershor 2013, Gjykata Supreme e Kosovës nxori Aktgjykimin Rev. nr. 22/2011, me të cilin refuzoi si të pabazuar revizionin e parashtruesit të kërkesës të paraqitur kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut, Ac. nr. 151/2010.
21. Gjykata Supreme e Kosovës, në arsyetimin e Aktgjykimit për revizion, ka theksuar në mes të tjerash se *“Aktgjykimi i gjykatës së shkallës së dytë është marrë me zbatimin e drejtë të së drejtës materiale, kur është konstatuar se padia e paditësit është e pabazuar, ngase me vendimin e Këshillit të Pavarur Mbikëqyrës të Kosovës A.02.158/2005, datë 25.02.2008 nuk është vendosur në mënyrë meritore lidhur me çështjen e marrëdhënies së punës së paditësit, nga se çështja i është kthyer të paditurës në vendosje në procedurë administrative”*.

Sa i përket procedurës administrative dhe përmbarimore

22. Paralelisht me procedurën e ndjekur në Gjykatë, parashtruesi i kërkesës kishte ndjekur edhe procedurën administrative duke iu drejtuar me ankesë Këshillit të Pavarur Mbikëqyrës të Kosovës (KPMK), i cili ishte organ kompetent për të shqyrtuar ankesat e shërbyesve civilë.
23. Më 25 shkurt 2008, KPMK-ja, duke vendosur sipas ankesës së parashtruesit, nxori Vendimin A 02 158/2005, me të cilin pjesërisht aprovoi ankesën e parashtruesit duke konstatuar se ka pasur shkelje të procedurave të parapara me aktet juridike që rregullojnë shërbimin civil dhe sidomos të procedurave të konstatimit të përgjegjësisë të shërbyesit civil dhe me këtë vendim e ka obliguar organin punëdhënës, Komunën e Gjakovës, që në afat prej 15 ditësh të zhvillojë procedurën disiplinore sipas rregullave në fuqi ndaj parashtruesit të kërkesës. (Sqarim: vendimi i KPMK-së në hyrje ka prapashitesën e vitit 2005, e në fund të vitit 2007 dhe kështu edhe referohet në vendimet gjyqësore njëherë më 2005, e njëherë më 2007, por në esencë është i njëjti vendim).
24. Më 30 korrik 2009, Gjykata Komunale në Gjakovë ka lejuar përmbarimin e vendimit të KPMK-së nëpërmjet klauzolës së Aktvendimit E. nr. 1268/09.
25. Më 30 dhjetor 2009, Gjykata Komunale në Gjakovë nxjerr Aktvendimin E. nr. 1268/09, me të cilin ka aprovuar prapësimin e parashtruar nga Komuna e Gjakovës ndaj Aktvendimit E. nr. 1268/09, të 30 korrikut 2009, dhe ka anuluar të gjitha veprimet e kryera të aktvendimit të atakuar.
26. Në arsyetimin e këtij aktvendimi, Gjykata Komunale kishte potencuar se vendimi i KPMK-së në këtë rast kishte të bënte me një obligim procedural të organit të punësimit, e që është zhvillimi i procedurës disiplinore dhe nuk kishte të bënte me asnjë detyrim monetar, andaj sipas Ligjit për procedurën përmbarimore, ai nuk paraqiste titull ekzekutiv.
27. Më 22 tetor 2010, Gjykata e Qarkut në Pejë ka nxjerrë Aktvendimin Ac.nr 139/10, me të cilin ka refuzuar si të pabazuar ankesën e parashtruesit dhe e ka vërtetuar Aktvendimin e Gjykatës Komunale në Gjakovë, E. nr. 1268/09, të 30 dhjetorit 2009.

28. Ndër të tjera, në arsyetimin e këtij Aktvendimi, Gjykata e Qarkut ka theksuar se *”vlerësimin juridik të gjykatës së shkallës së parë si të rregullt dhe të ligjshëm në tërësi e aprovon edhe gjykata e shkallës së dytë sepse aktvendimi i atakuar nuk është përfshirë me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestime nga neni 182 paragrafi 2 pika (b)(k)(j)(k)dhe (m) të Ligjit për Procedurën Kontestimore”*.

Pretendimet e parashtruesit për shkeljet kushtetuese

29. Parashtruesi i kërkesës ka pretenduar se me Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, por edhe me vendimet gjyqësore të gjykatave të instancës më të ulët, i janë shkelur këto të drejta të njeriut: neni 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], neni 32 [E Drejta për Mjete Juridike], neni 49 [E Drejta për Punë dhe Ushtrim të Profesionit] dhe neni 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] i Kushtetutës; neni 6 [E Drejta për Proces të Rregullt Gjyqësor] dhe neni 13 [E Drejta për Zgjedhje Efektive] i KEDNJ-së, si dhe [E Drejta e Pronës] e Protokolli 1 të KEDNJ-së.
30. Parashtruesi i kërkesës ka pretenduar më tej se Gjykata Kushtetuese në raste të ngjashme ka vendosur t’i deklarojë si të pranueshme kërkesat e parashtruesve, duke theksuar veçanërisht Aktgjykimin e kësaj Gjykate, KI55/11, të parashtruesit F. P., dhe rastet e parashtruesve E. K. (KI04/12) e V. M. (KI129/11) kur ka obliguar autoritetet publike kompetente që vendimet e KPMK-së t’i zbatojnë.
31. Parashtruesi i kërkesës ka pretenduar se Gjykata duhet të aplikojë masën e përkohshme të ndalimit të ekzekutimit të Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, Rev. 22/2011, sepse ai është diskriminues dhe antikushtetues.

Vlerësimi i pranueshmërisë së kërkesës

32. Për të qenë në gjendje të gjykojë për kërkesën e parashtruesit, Gjykata paraprakisht vlerëson nëse pala i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë të parapara me Kushtetutë, me Ligjin për Gjykatën Kushtetuese dhe me Rregulloren e punës të Gjykatës.
33. Lidhur me këtë, i referohet nenit 113.7 të Kushtetutës ku përcaktohet:
- “Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.*
34. Në këtë drejtim, Gjykata konstaton se kërkesa KI216/13 është dorëzuar në Gjykatë nga një individ, është parashtruar brenda afatit 4-mujor të paraparë me nenin 49 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese, si dhe pas shterjes së mjeteve juridike në dispozicion, andaj i plotëson kushtet formale për t’u shqyrtuar në Gjykatën Kushtetuese.
35. Duke bërë vlerësimin e pretendimeve të parashtruesit të kërkesës, Gjykata vëren që parashtruesi e konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, Rev. nr.

22/2011, me të cilin iu refuzua revizioni si i pabazuar për shkaqet e paraqitura në arsyetimin e Aktgjykimit për revizion.

36. Në këtë drejtim, Gjykata konstaton se përkundër pohimit të parashtruesit të kërkesës se atij me këtë Aktgjykim i janë shkelur të drejtat e garantuara me Kushtetutë, sipas neneve 21, 31, 32, 49 dhe 54, si dhe të drejtat e njeriut të parapara me KEDNJ, sipas nenit 6.13 dhe Protokollit të parë, ai nuk ka paraqitur fakte që do ta çonin Gjykatën në përfundim se shkeljet e pretenduara vërtet kanë ndodhur. Parashtruesi nuk ka ofruar argumente mbi natyrën e shkeljes, nuk i ka sqaruar rrethanat në të cilat ajo eventualisht ka ndodhur, nuk ka specifikuar përmasat e shkeljes apo pasojat kushtetuese dhe, në fakt, ai vetëm ka bashkëngjitur me kërkesë vendimet gjyqësore lidhur me rastin dhe ka potencuar se vendimi i KPMK-së, si i tillë çfarë është, është dashur të implementohet, edhe pse ai për këtë çështje ka hapur edhe kontest gjyqësor, që ka përfunduar si i pavaforshëm për parashtruesin.
37. Gjykata më tej konstaton se për sa i përket procedurës kontestimore, parashtruesi në fakt është i pakënaqur me rezultatin përfundimtar të rastit të tij në gjykata dhe nuk ka paraqitur fakte që do të argumentonin parregullsinë e procesit gjyqësor në aspektin e të drejtave të njeriut dhe as fakte që do të dëshmonin për parregullsi procedurale tej mase arbitrare që do të kishin për pasojë shkeljen e të drejtave të mbrojtura me Kushtetutë. Gjykata Kushtetuese nuk është gjykatë e faktit dhe me këtë rast rithekson se konstatimi i gjendjes faktike të drejtë dhe të plotë është juridiksion i plotë i gjykatave të rregullta dhe se roli i saj është vetëm që ta sigurojë pajtueshmërinë me të drejtat që garantohen me Kushtetutë, prandaj nuk mund të veprojë si "gjykatë e shkallës së katërt" (shih, *mutatis mutandis*, i. a., Akdivar kundër Turqisë, 16 shtator 1996, R. J. D, 1996-IV, para. 65).
38. Lidhur me kërkesën e parashtruesit, i cili i referohet praktikës së mëhershme gjyqësore të Gjykatës Kushtetuese dhe pretendimit të tij përngjashmërinë e rastit të tij me rastet KI55/11, KI04/12 e KI129/11, Gjykata thekson se këto raste dallojnë në disa aspekte nga njëri-tjetri.
39. Derisa në Aktgjykimin e rastit KI55/11, në paragrafin 17, Gjykata kishte konstatuar se "më 25 qershor 2008, KPM-ja e miratoi ankesën dhe urdhëroi punëdhënësin që ta kthente në punë parashtruesin e kërkesës" (Vendimi Nr. 49/08) dhe, me këtë rast, pra, në mënyrë përfundimtare, këshilli kishte vendosur me vendim për statusin juridik të shërbyesit civil në organin e punësimit (Gjykata konstatoj të njëjtat fakte edhe në rastet KI04/12 – paragrafi 10 i Aktgjykimit dhe KI129/11, paragrafi 18 i Aktgjykimit), ndërsa në rastin KI216/13, Këshilli nuk kishte vendosur për statusin përfundimtar të shërbyesit civil, por kishte aprovuar një pjesë të kërkesës së tij dhe kishte urdhëruar një veprim procedural të zhvillimit të procedurës disiplinore, e i cili në kushte të zbatimit të tij, do të përfundonte me një vendim final të organit të punësimit dhe këtë fakt të cilin e kishin konstatuar edhe gjykatat e rregullta në procedurë kontestimore.
40. Sikur Këshilli të kishte aprovuar në tërësi ankesën e parashtruesit dhe ta obligonte organin e punësimit që parashtruesin ta kthejë në punë, atëherë edhe Gjykata Kushtetuese do të mbështetej në praktikën e saj gjyqësore të

mëhershme, por në një proces administrativ të papërfunduar me një vendim meritator përfundimtar, Gjykata nuk mund të konstatojë shkelje të nenit 31 të Kushtetutës, apo të nenit 6 të KEDNJ-së. GJEDNJ-ja, në rastin Barbera, Meeseque dhe Jibardo kundër Spanjës (Aktgjykimi A nr. 146, i 6 dhjetorit 1988), ka mbajtur po këtë qëndrim duke konstatuar se *"lëshimet dhe mangësitë eventuale procedurale të cilat paraqiten në një fazë të procesit mund të korrigjohen në fazat e mëvonshme të procesit, andaj parimisht nuk është e mundur që të konstatohet nëse procesi është i rregullt deri sa ai të mos ketë përfunduar"*.

41. Për më tepër çështja e vendimit të KPMK në rastin e parashtruesit ishte objekt shqyrtimi edhe në gjykatat e rregullta në procedurë kontestimore ndërsa në rastet e përmendura nga parashtruesi vendimi i KPMK-ishte vetëm objekt i ekzekutimit në procedurë ekzekutive pa kaluar fare për vlerësim në gjykatat e rregullta.
42. Në këto rrethana, parashtruesi i kërkesës nuk ka "argumentuar në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij për shkelje të Kushtetutës me aktin e autoritetit publik", andaj Gjykata, në përputhje me rregullin 36, paragrafi 2, pika d, gjen se kërkesën duhet ta hedhë poshtë si qartazi të pabazuar.
43. Meqenëse kërkesa në tërësi është e papranueshme, atëherë Gjykata nuk gjen arsye ta aplikojë masën e përkohshme dhe si e tillë ajo refuzohet.

PËR KËTO ARSYE

Në mbështetje të nenit 113.7 të Kushtetutës, të nenit 20 të Ligjit të Gjykatës Kushtetuese dhe të rregullit 56 të Rregullores së punës, Gjykata Kushtetuese, më 23 janar 2014, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. Ky vendim do t'u komunikohet palëve dhe do të publikohet në Gazetën Zyrtare në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese;
- III. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Kadri Kryeziu

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani